

Jelentések a Virgo-szuperhalmazból

Központ, van egy kis problémám.

Jelentem, hogy küldetésem 49. napján kényszerleszállást hajtottam végre egy Föld nevű bolygón. Elromlott a részecskedeflektorom, és félek a sugárzástól. Végül is nem engedhetem meg magamnak, hogy a visszatérésem után, ha majd mindenféle magazin címlapjára kerülök, kinőjön egy második fülem. Emiatt leszálltam a legközelebbi, elég erős mágneses térrel rendelkező kőzetbolygón. Egyelőre nem vagyok akut veszélyben, de végesek a készleteim. Kérem, küldjenek valakit mihamarabb értem, a koordinátákat csatolom.

Központ!

Megkaptam az utasításukat, amiben azt írják, ha már itt vagyok, térképezem fel a földlakókat, különös tekintettel a fejlettségükre. Ahogy csak bírom, teljesítem, de nem szándékozom hosszabb ideig maradni. Annyit már sikerült kiderítenem, hogy magukat embernek nevezik és körülbelül 8 milliárd példányban vannak jelen a bolygón. Kinézetüket nem könnyű leutánozni, de többé-kevésbé sikerült. Nyelvük, vagyis pontosabban nyelveik (mert több van nekik!) viszont nem túl bonyolultak, nem jelentett kihívást a megtanulásuk. A készleteim fogynak, kérek valakit a megmentésemre.

Központ!

Bár még mindig nem érkezett értem senki, azért remélem, nem feledkeztek meg rólam. Az elmúlt napokban értékes információkat szereztem. Bár az emberek elég fejletlenek, van valamijük, amit úgy neveznek, hogy tudomány. Több ága van, arra használják, hogy felfedezzék a körülöttük lévő világot. A tudomány rohamosan fejlődik, viszont az egyedek jelentős része nem foglalkozik vele. Úgy veszem észre, nemigen látják be, milyen fontos a számukra.

A tudomány művelőit, az ún. tudósokat egyetem nevű intézményekbe zárják, hogy ne fájduljon meg a többi ember feje, akiknél a gondolkodás ilyen tüneteket okoz. A tudósok néha kitornek az egyetemekből, ezt, úgy tudom, tudomány-épesztésnek vagy valami hasonlóknak hívják. Az esetek igen kis részében hatékony.

Van egy elméletem: régen nálunk is voltak tudósok, különben honnan lehetnének űrhajóink? De azóta már elfelejtettük őket. Lehet, hogy elsőre butaságnak tűnik, de gondoljanak bele: nem is tudjuk, hogyan működnek a gépek, amiket használunk! Valaki csak kitalálta őket, a tervrajzok nem nőttek ki a földből, igaz? Talán majd ha az emberek eljutnak arra a fejlettségi szintre, amin mi vagyunk, már ők sem gondolkodnak többet, mert fölöslegesnek érzik. De tényleg az? Fölszemesen gondolkodni egy bizonyos pont után?

Központ!

Nem tudom elképzelni, miért nem érkezik egy űrhajó sem a megmentésemre. A készleteim elfogytak, de szerencsére az itteniek táplálkozása nem nagyon különbözik a miénktől. Részben valami ehető reményében, részben az álcám tesztelése érdekében bementem egy üzletbe és kértem egy étkezésért, de csak szúrós fémdarabokat adtak. Azt hiszem, valamit félreértettem a szótárban.

Mindenesetre ma ellátogattam egy iskolába, ahol a fejlődésben lévő embereket képezik ki. Sajnos az ottani felügyelőknek feltűnt volna, ha egy ismeretlen gyerek (így hívják a fejletlen földlakókat) jelenik meg az iskolában, emiatt ezúttal egy itteni állat, a szitakötőgető álcájával néztem körbe. Félek, még

Így is feltűntem, többen megbámultak és izgatottan mutogattak rám. Az egyik tanárnő (kiképző) sikoltott, mikor leszálltam pihenni a falon lógó, zöld lemezre. Legalább nem vontak kérdőre.

Nem rossz dolog egy ilyen iskola, lehet, hogy nálunk is be kellene vezetni. Sajnos a gyerekek jó része nincs elragadtatva a koncepciótól.

Központ!

Sajnos továbbra sem küldtek senkit. A biztonság kedvéért még egyszer csatolom a koordinátáimat, nem olyan barátságos hely ez a Tejútrendszer. Rettentően kedvetlen vagyok, elkaptam egy itteni betegséget. Szerintem összefázásnak hívják, de nem vagyok benne biztos, mert akik ettől szenvednek, mind nagyon furcsa hangon kezdenek beszélni, nem lehet őket jól érteni. Valami nyálkás dolog folyik a középső orromból. Remélem, nem halálos.

Az sem javít a hangulatomon, hogy az itteniek, ezek az emberek szörnyen ostobák. Minél többet látok, annál inkább elegendem van belőlük. Már említettem, mennyire hidegen hagyja őket a tudomány, ami pedig a saját legnagyobb vívmányuk.

Most nem írok tovább, ráz a röhögés. Először röhögésnek mondtam, de nem értették a patikában. Mindenesetre kaptam egy Kalmopyrin nevű szert. Ettől legalább a fejem már nem fáj, és a lázam is 138 fok alá ment.

Központ!

Nem akarok akadékoskodni, de dolgoznak maguk egyáltalán?! Lassan egy hónapja ülök itt. (A hónap egy időegység, az emberek találták ki. Eléggé logikátlan, nem minden hónap egyforma hosszúságú, sőt, van olyan is, ami még önmagához képest sem ugyanolyan. Elég őrjítő számomra a rendszerettem miatt. Szerencsére már nem kell sokáig elviselnem. Ugye?!) Minden nap tanulok valamit, ennek ellenére rettenetesen unalmas hely az Orion-ág. Olyan messze vagyok a galaxis centrumától, hogy ennyi erővel a megfigyelhető univerzum határán is lehetnék.

Ráadásul ma megjelent a hírekben, hogy találtak egy földönkívüli űrhajót. Ezt szerencsére nem hozták le a komolyan vehető lapokban, de azért ellenőriztem: az enyém még megvan. Hogy nagyobb biztonságba helyezzem, átvittem Roswellbe. Úgy hallottam, a többiek is ott parkolnak.

Mindenesetre ezentúl sokkal jobban kell majd vigyáznom, nehogy feltűnjek. Megborzongok, ha valaki gyanakodva néz rám az utcán. Igaz, ez az összefázás következménye is lehet.

Viszont ma hallottam egy kislányt (kisméretű nőnemű ember), aki a fizikai projektjéről mesélt a barátainak. Ezzel egy tudományos versenyen akarnak indulni. Úgy látszik, mégis van, akit érdekel ez a terület. De felvilágosítást kérek: mi a csuda az a fizika?

Központ!

Bár nem kaptam felvilágosítást (nem szemrehányásként írom, ez csak tényközlés), mégis rájöttem, hogy a fizika egy tudományág. Vettem néhány könyvet róla, küldök haza egy-két példányt. Okos szerkezetek ezek a könyvek, nálunk is bevezethetnék. A kedvencem Az idő rövid története. Lehet, hogy mégsem olyan fejletlenek az emberek? Ha így is van, ez nem mindegyikükön látszik.

Na jó, nézzék, ha lusták ideutazni értem (már elnézést), legalább vegyék a fáradságot, és küldjenek egy kollégát az Andromeda-galaxisból. Úgy hallom, az itt van egészen a közelben. Az összefázásból melleleg kigyógyultam.

Központ!

Ugyan még mindig senki sem jött értem, most már nem is olyan sürgős. Egészen túrhetően, majdhogynem kellemesen érzem magam itt. Legrosszabb esetben megkérek egy fizikust, hogy javítsa meg a részecskedeflektoromat. Maguk szerint megbízhatok bennük ennyire? (Költői kérdés volt, tudom, hogy úgysem fognak válaszolni.)

Központ!

Pukkadjanak meg, én itt maradok! Fizikát hallgatok az egyetemen. Lassan értem, hogy hogyan működnek azok az eszközök, amiket régen nap mint nap használtam. Lediplomázom, és megjavítom magamnak a részecskedeflektort. Mindenesetre jobban érzem itt magam, mint maguknál bármikor. Szóval ez az utolsó jelentésem, ne küldjenek értem senkit, bár amúgy is kétlem, hogy pont most jutna ez eszükbe, ha eddig nem tették. Most nem írok többet, hamarosan kezdődik egy szemináriumom.

Viszlát és üdvözet a Föld bolygóról!

Fürcht-Beck Adél